

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία) στις 22 Μαΐου 2017 — Wiemer & Trachte GmbH (υπό εκκαθάριση) κατά Zhan Oved Tadzher

(Υπόθεση C-296/17)

(2017/C 256/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven kasatsionen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και ανααιρεσείουσα: Wiemer & Trachte GmbH (υπό εκκαθάριση)

Εναγόμενος και ανααιρεσίβλητος: Zhan Oved Tadzher

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, την έννοια ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου έχει κινηθεί διαδικασία αφερεγγυότητας είναι αποκλειστικώς αρμόδια να επιληφθούν αγωγής πτωχευτικής ανακλήσεως κατά εναγομένου με έδρα ή κατοικία σε άλλο κράτος μέλος ή μήπως έχει δικαίωμα ο σύνδικος πτωχεύσεως, στην περίπτωση του άρθρου 18, παράγραφος 2, του κανονισμού, να ασκήσει αγωγή πτωχευτικής ανακλήσεως ενώπιον δικαστηρίου του κράτους μέλους της έδρας ή της κατοικίας του εναγομένου, όταν η εν λόγω αγωγή εκ μέρους του συνδίκου πτωχεύσεως στηρίζεται σε διάθεση κινητών περιουσιακών στοιχείων η οποία πραγματοποιήθηκε στο άλλο κράτος μέλος;
- 2) Εφαρμόζεται η απαλλαγή του άρθρου 24, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1, του κανονισμού 1346/2000 σε περίπτωση παροχής υπέρ του οφειλέτη η οποία εκπληρώνεται σε ένα κράτος μέλος, προς τον διαχειριστή μιας καταχωρισμένης στο ίδιο κράτος μέλος εγκαταστάσεως της οφειλέτριας εταιρίας, εάν κατά τον χρόνο εκπληρώσεως της παροχής είχε υποβληθεί ήδη, σε άλλο κράτος μέλος, αίτηση ενάρξεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας σε σχέση με την περιουσία της οφειλέτριας και είχε διορισθεί προσωρινός σύνδικος πτωχεύσεως, αλλά δεν είχε εκδοθεί ακόμη απόφαση περί της ενάρξεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας;
- 3) Εφαρμόζεται το άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000 σε περίπτωση εκπληρώσεως παροχής υπό μορφή καταβολής χρηματικού ποσού προς όφελος της οφειλέτριας, όταν η αρχική μεταφορά του ποσού αυτού από την οφειλέτρια προς τον εκπληρώσαντα την παροχή θεωρείται άκυρη με βάση το εθνικό δίκαιο του πτωχευτικού δικαστηρίου και η ακυρότητα είναι αποτέλεσμα της ενάρξεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας;
- 4) Ισχύει το τεκμήριο της άγνοιας κατά το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 1346/2000, όταν οι αρχές στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 21, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού δεν έχουν λάβει τα μέτρα που είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι στο μητρώο του κράτους μέλους όπου διαθέτει εγκατάσταση η οφειλέτρια θα δημοσιευθούν οι αποφάσεις του πτωχευτικού δικαστηρίου, με τις οποίες διορίσθηκε προσωρινός σύνδικος πτωχεύσεως και διατάχθηκε ότι οι πράξεις διαδόσεως εκ μέρους της εταιρίας είναι ισχυρές μόνο με τη συγκατάθεση του προσωρινού συνδίκου πτωχεύσεως, εάν το κράτος μέλος όπου βρίσκεται η έδρα της εγκαταστάσεως προβλέπει την υποχρεωτική δημοσίευση των αποφάσεων αυτών, μολονότι τις αναγνωρίζει δυνάμει του άρθρου 25 σε συνδυασμό με το άρθρο 16 του κανονισμού;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, L 160, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 23 Μαΐου 2017 — France Télévisions SA κατά Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Υπόθεση C-298/17)

(2017/C 256/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État (Γαλλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: France Télévisions SA

Καθών: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει επιχείρηση η οποία προτείνει την παρακολούθηση τηλεοπτικών προγραμμάτων σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο να θεωρηθεί, εξ αυτού και μόνον του γεγονότος, ως επιχείρηση η οποία εκμεταλλεύεται δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιείται για τη διάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στο κοινό κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 31 της οδηγίας 2002/22/EK της 7ης Μαρτίου 2002 ⁽¹⁾;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί ένα κράτος μέλος, χωρίς να παραβεί την οδηγία ή άλλους κανόνες του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να προβλέψει υποχρέωση μεταφοράς σήματος για τη μετάδοση συγκεκριμένων ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών η οποία βαρύνει ταυτόχρονα επιχειρήσεις οι οποίες εκμεταλλεύονται δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και επιχειρήσεις οι οποίες, χωρίς να εκμεταλλεύονται τέτοια δίκτυα, προτείνουν την παρακολούθηση τηλεοπτικών προγραμμάτων σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, μπορούν τα κράτη μέλη να μην εξαρτήσουν την υποχρέωση μεταφοράς σήματος, όσον αφορά τους διανομείς υπηρεσιών οι οποίοι δεν εκμεταλλεύονται δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, από όλες τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 31 της οδηγίας 2002/22/EK της 7ης Μαρτίου 2002, ενώ οι προϋποθέσεις αυτές θα επιβληθούν βάσει της οδηγίας στους φορείς εκμεταλλεύσεως δικτύων;
- 4) Μπορεί ένα κράτος μέλος το οποίο θέσπισε υποχρέωση μεταφοράς σήματος για τη μετάδοση συγκεκριμένων ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών σε ορισμένα δίκτυα να προβλέψει για τις εν λόγω υπηρεσίες, χωρίς να παραβεί την οδηγία, την υποχρέωση αποδοχής της μεταδόσεώς τους στα δίκτυα αυτά, συμπεριλαμβανομένης της μεταδόσεως σε διαδικτυακό τόπο, όταν η επίμαχη υπηρεσία μεταδίδει η ίδια τα προγράμμά της στο διαδίκτυο;
- 5) Όσον αφορά την προϋπόθεση της παραγράφου 1 του άρθρου 31 της οδηγίας 2002/22/EK της 7ης Μαρτίου 2002, κατά την οποία σημαντικός αριθμός τελικών χρηστών των δικτύων τα οποία υπέχουν υποχρέωση μεταφοράς σήματος πρέπει να τα χρησιμοποιεί ως το κύριο μέσο λήψεως ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών, πρέπει αυτή να εκτιμάται, στην περίπτωση μεταδόσεως μέσω διαδικτύου, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των χρηστών που παρακολουθούν προγράμματα σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο ή μόνον των χρηστών του διαδικτυακού τόπου ο οποίος υπέχει υποχρέωση μεταφοράς σήματος;

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 29 Μαΐου 2017 — Geocycle Bulgaria EOOD κατά Direktor na direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika»— Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-314/17)

(2017/C 256/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Geocycle Bulgaria EOOD

Αναρρεσίβλητος: Direktor na direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite